

UVODNIK

ČAS S KORONAVIRUSOM

Zlatka Babšek, glavna urednica

Prišel je pomladni čas. Trava se je pobarvala s prelepo zeleno barvo, ki pomirja naš pogled. Na drevesih se odpirajo popki, iz njih pa so se prikazali drobni zeleni listki. Še majhni so postajali vedno večji in oblekli so drevesa v zelena oblačila. Po travniku so zacvetele rožice in nas razveselile s svojimi barvami.

Vsako leto sem z velikim veseljem preživljala ta čas v naravi z opazovanjem vsega lepega. A letos sem skupaj z mami naravo, to lepoto življenja, lahko opazovala le z balkona, saj je med nas prišel koronavirus. Ustavil je naša življenja in nas prisilil ostati doma. Kljub temu sem uživala v vsakem trenutku te lepote in miru, ki me je ob pogledu takrat zajel, saj nas narava in lepe misli osvobajajo in v naša življenja prinašajo radost in mir. Počutila sem se lepo in kljub vsemu sem bila zadovoljna. Sedaj so zunaj drevesa že popolnoma zelena, bogate krošnje mi zastirajo pogled, a so tako lepo zelene, pravi balzam za oči. Ob tej čudoviti barvi, petju ptic in večji tišini kot sicer je bilo tudi lažje ostati doma.

Narava ima neomejeno zaupanje vase, živi, kot ji narekujejo zemlja, sonce, dež in ostali zunanji dejavniki vključno z nami in našimi vplivi na okolje. Sprejeti mora vse in se prilagoditi. Sama sem se prav tako kot narava prepustila toku življenja, da mi prinese, kar mi pač bo, seveda z veliko mero opreznosti in navodili, kako naprej.

V tem času sem bila pozorna na motivacije, ki nam jih je pošiljala Lara, predsednica ljubljanskega kluba. V času karantene sva z mami vsak dan po stanovanju prehodili okrog 5.000 korakov in telovadili, enkrat več, drugič manj, odvisno od počutja in volje.

Po telefonu sem bila v stiku z nekaterimi člani kluba, tako sem imela občutek, da smo si kljub vsemu blizu. Videli in slišali smo se tudi po videoklicu. Vsi si želimo, da stanje, v katerem se nahajamo, čim prej mine. V tem času smo se še bolj zavedali, kako pomemben je socialni vidik, torej kako pomembno je druženje.

Spodbuja me misel, da bo tudi to minilo in da se bo za vse nas vse pričelo na novo. Prišel bo čas, ko se bomo lahko srečali, se pogovorili, uživali v majhnih radostih, kot je kavica. Takrat bo druženje dobilo globlji pomen, saj mislim, da to vsi pogrešamo.

Zato v teh časih poskusimo poiskati nekaj, kar nam lepša, daje smisel našemu življenju, in uživajmo v vsakem danem trenutku. Morda nam pri tem lahko pomagajo narava, spomini na mnoge lepe trenutke, ki so bili del naših življenj ...

Pravijo, da za dežjem (virusom), vedno pride sonce (čas brez virusa).
Veselimo se njegovega prihoda, časa brez virusa.